

en el termini de tres mesos, el comunicant pot fer l'obra que li permeti la recepció dels serveis de telecomunicacions corresponents. Si posteriorment qualsevol altre copropietari o arrendatari sol·licita beneficiar-se de la instal·lació de les noves infraestructures comunes o de l'adaptació de les preexistents que es duguin a terme a l'empara d'aquest article, se'ls pot autoritzar que ho facin, sempre que compleixin el que preveu el segon incís de l'article 4.2.

Article 10. Consideració de la infraestructura a l'efecte de la Llei d'arrendaments urbans.

La instal·lació o l'adaptació d'una infraestructura es considera obra de millora a l'efecte del que estableix l'article 22 de la vigent Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

Article 11. Règim sancionador.

1. L'incompliment pel promotor o el constructor de l'obligació que imposa l'article 3 per als edificis de nova construcció és constitutiu d'infracció molt greu i es castiga amb una multa de 5.000.001 pessetes fins a 50.000.000 de pessetes; aquest import es gradua d'acord amb els criteris que estableix l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Es considera infracció lleu l'incompliment dels copropietaris o els arrendataris del que disposa l'article 6 i se sanciona amb una multa de fins a 5.000.000 de pessetes; aquest import es gradua d'acord amb els que estableix l'apartat anterior.

3. La imposició de les sancions que preveuen els apartats precedents correspon al secretari general de Comunicacions del Ministeri de Foment. L'actuació administrativa s'inicia d'ofici o mitjançant denúncia, i es resol amb la comprovació prèvia dels fets pels serveis d'inspecció del Ministeri de Foment i la instrucció del procediment corresponent.

4. En tot el que no preveu aquest Reial decret llei, cal atènyer-se, pel que fa al règim sancionador, al que estableixen la legislació de telecomunicacions i la Llei 30/1992 esmentada.

Disposició derogatòria única. Eficàcia derogatòria.

Queden derogades la Llei 49/1966, de 23 de juliol, sobre antenes col·lectives, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Facultats de desplegament.

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de febrer de 1998.

JUAN CARLOS R.

5184 LLEI 2/1998, de 3 de març, sobre el canvi de denominació de les províncies de «La Coruña» i «Orense». («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Estatut d'autonomia de Galícia, en l'article 2.1, estableix que la denominació actual de les províncies de Galícia és «La Coruña, Lugo, Orense» i «Pontevedra».

La denominació de les capitals de les províncies de «La Coruña» i «Orense» és «A Coruña» i «Ourense», respectivament, tal com estableix el Decret de la Junta de Galícia 146/1984, de 27 de setembre, de conformitat amb la Llei 3/1983, de 15 de juny, de normalització lingüística, que estableix, en l'article 10, que «els topònims de Galícia tenen com a única forma oficial la gallega».

El Reial decret de 30 de novembre de 1983 estableix, en l'article 1, que les províncies prenen el nom de les seves capitals respectives, llevat d'«Álava, Navarra, Guipúzcoa» i «Vizcaya», que conserven les seves denominacions actuals.

El Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, disposa, en l'article 25.2, que «només mitjançant una llei aprovada per les Corts Generals es pot modificar la denominació i la capitalitat de les províncies».

En l'actualitat es continua mantenint el nom oficial de «La Coruña» i «Orense» per a aquestes províncies, per bé que la realitat és que ambdós topònims s'utilitzen amb les denominacions d'«A Coruña» i «Ourense», respectivament, i tenen l'acceptació popular plena per part dels ciutadans, que les fan servir diàriament.

D'altra banda, les denominacions d'«A Coruña» i «Ourense» apareixen ja escrites d'aquesta manera en documents que daten del segle XIII, cosa que representa una clara ratificació de l'argumentació que aquestes denominacions responen a una realitat lingüística, històrica i fins i tot tradicional.

Per tot això es proposa la Llei següent.

Article 1.

L'actual província de «La Coruña» passa a denominar-se oficialment «A Coruña», en concordança amb el nom oficial d'«A Coruña» que té reconeguda la seva capitalitat.

Article 2.

L'actual província d'«Orense» passa a denominar-se oficialment «Ourense», en concordança amb el nom oficial d'«Ourense» que té reconeguda la seva capitalitat.

Disposició final única.

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de març de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5185 *LLEI 3/1998, de 3 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs.* («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, estableix que quan en una professió determinada hi ha diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, es constitueix un consell general de col·legis, la creació del qual ha de tenir lloc mitjançant una llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació que hem descrit es produeix actualment amb relació a la professió de podòleg, el títol oficial corresponent de diplomad universitari de la qual es va crear pel Reial decret 649/1988, de 24 de juny; per això és procedent constituir, mitjançant aquesta norma, el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs corresponent.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs com a corporació de dret públic que té personalitat jurídica pròpia i capacitat plena per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs es relaciona amb l'Administració general de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

Un.—A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir una comissió gestora composta per un representant de cada un dels col·legis oficials de podòlegs del territori nacional, sempre que hagin estat creats, o siguin creats formalment, mitjançant una norma legal de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma corresponent.

Dos.—La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs, que han d'incloure les normes de constitució i funcionament d'aquests òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cada un d'ells.

Tres.—Els Estatuts provisionals s'han de trametre al Ministeri de Sanitat i Consum, perquè verifiqui si s'adeqüen a la legalitat i, si escau, n'ordeni la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs.*

Un.—El Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs quedarà constituït formalment i adquirirà personalitat jurídica i capacitat plena d'obrar en el moment en què es constitueixin els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els Estatuts generals provisionals a què es refereix la disposició anterior.

Dos.—En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs ha d'elaborar els Estatuts que preveu l'article 6.2 de la Llei de col·legis professionals, els quals s'han de sotmetre a l'aprovació del Govern per mitjà del ministre de Sanitat i Consum.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de març de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5186 *LLEI 4/1998, de 3 de març, per la qual s'estableix el règim sancionador que preveu el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.* («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El deteriorament de la capa d'ozó provocat per l'emissió a l'atmosfera de compostos halogenats és, des de fa anys, motiu de preocupació de la comunitat internacional.

Aquesta preocupació es va fer palesa en l'aprovació del Conveni de Viena per a la protecció de la capa d'ozó, que es va subscriure el 1985, i del Protocol de Mont-real relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó, que es va subscriure el 1987, del qual Espanya forma part.

Així mateix, aquesta preocupació i aquesta voluntat resolutiva s'aprecien al si de la Unió Europea, que com a tal va signar el Protocol de Mont-real i ha aprovat diversos reglaments que regulen la producció, el consum i el comerç de substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.

Com a conseqüència dels resultats de les investigacions científiques fomentades pel Protocol de Mont-real que han contribuït a augmentar el coneixement del mecanisme de deteriorament de la capa d'ozó, el nombre de substàncies regulades i els seus calendaris de supressió corresponents s'han anat endurint en les esmenes successives a aquest Protocol.

El Consell de la Unió Europea ha aprovat el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu